

Vogelreis naar Georgië

tekst en foto's: deelnemers vd reis

In het verleden was het gebruikelijk om in de Gierzwaluw reis- en excursieverslagen op te nemen. Een traditie die in ongebruik is geraakt. De twaalf deelnemers van de vogelreis naar Georgië vinden het echter leuk om hun ervaringen met de leden van de Vogelwerkgroep te delen. Onderstaande weergave is een sterk ingekorte versie van het verslag dat inmiddels via een link op de website is geplaatst. Al in september 2018 werd de reis aangekondigd en in korte tijd was groep compleet, wie wil er nu niet vogels kijken in een ver bijzonder land. We spraken bij vertrek af dat alle reisgenoten een kort dagverslag zouden schrijven .

Dag 1 - dinsdag 10 september PS

We vertrekken aan het eind van de dag van Schiphol om via Istanboel naar Tbilisi (in het oosten van Georgië) te vliegen, daar komen wij diep in de nacht aan. We worden er verwelkomd door Jos van Oostveen van Kaukasus Plus Reizen, hij is onze reisleader en ornitholoog. De chauffeurs Niko en Giorgi zijn ook aanwezig. De koffers verdwijnen in de minivan van Giorgi, de deelnemers gaan met de bus van Niko. We rijden naar hotel Blossom Inn waar we nog even kunnen slapen.

Dag 2 - woensdag 11 september PS

Het ontbijt is om 9.00 uur, en als we om 10.00 uur vertrekken, worden gelijk de eerste Palmtortels genoteerd. We verlaten Tbilisi met haar 1,4 miljoen inwoners. Bij een eerste stop met Witte Kwikstaarten en Huismussen, zien we ook de eerste bellen met Zwarte Wouwen. Achter de grazende koeien lopen Koereigers. Wat gelijk opvalt is

dat het landschap apart is. Veel vergane glorie. Grote fabrieken die leegstaan, half gesloopte woningen van de vertrokken bevolking, slechte wegen en helaas veel troep van vroeger. De eerste echte stop bij een meertje levert gelijk een overvloed aan soorten en aantallen. Groepen Alpengierzwaluwen, Kwakken, Bijeneters, Zwarte Ibis-sen, Grote – en Kleine Zilverreigers en Dwergaalscholvers en verder Vale Gieren, een Aasgier en twee Monniksgieren en heel veel roofvogels. We gaan aan de slag om die de komende dagen beter te kunnen determineren. We lunchen op een plek aan een riviertje met uitzicht op een woud van elektriciteitsmasten, midden in een verlaten industriegebied. Niet echt een plek waar je zou willen lunchen en vogels kijken. Maar we weten nu beter. Onder het toezien van onder meer een Slangenarend storten wij ons op een overdaad aan de door Giorgi en Niko gemaakte lekkernijen. Nadat ik mijn camera in de bus heb opgeborgen, worden we even verrast door een Balkansperwer. Deze wordt later onze eerste “vogel van de dag”. We noteren verder onder meer Grauwe Gorzen, IJsvogel, Scharrelaars, Grauwe Klauwier en Bijeneters. Bij het meer op de grens van Azerbeidzjan treffen we Zeearenden en een Roodkopklauwier. Ook hier is een overdaad aan steltlopers en eenden (o.a. de Witoogeend). We voegen een Steppenvorkstaartplevier aan de daglijst toe. De hele dag in de buitenlucht zorgt voor een goede trek. Het avondeten in Georgië is uitgebreid, alles komt in één keer op tafel: brood, salades met komkommer, tomaat en ui, gebakken champignons, kaas, vleeswaren, pizzapunten. Na het avondeten wordt er in het hotel voor het eerst “gelijst”. Op deze eerste dag hebben we 85 soorten gezien, waaronder veel roofvogels zoals Dwerg- en Keizerarend, Arend- en Steppebuizerd, Steppekiekendief en Bruine en Grauwe Kiekendief.

De gehele tellijst met soorten en aantallen van onze reis staat op de website.

Dag 3 – donderdag 12 september AA

Lange reisdag voor de boeg naar Akhalkalaki. Voor het hotel Bijeneters op de telefoonraad, eentje heeft een libel gevangen. De sfeer zit er ook deze ochtend goed in. Wel of geen politieke discussie, we zijn op vogelreis! Er vliegt een Kaukasische Gaai over. We moeten een heel eind door het centrum van Tbilisi (langgerekt, langs de rivier) om op de andere oever van de rivier te komen, de bergen in.

In het centrum blijkt Tbilisi toch best een mooie oude stad te zijn (in tegenstelling tot de buitenwijken die we tot nu toe alleen maar gezien hadden). Veel fraaie, oude gebouwen maar ook moderne. Veel kunst in de openbare ruimte en een heuse kunstmarkt. Rijdend langs de rivier zien we de Armeense Meeuw, vele reigersoorten en een IJsvogel. We rijden langs de dierentuin, die drie jaar geleden is overstroomd. Wilde dieren konden ontsnappen, er zwierven tijgers, beren, leeuwen, krokodillen en zelfs een nijlpaard door de stad! Een mannetje Slechtvalk zweeft voorbij. Onze mooie bergweg slingert omhoog. Dan vliegt er een Montpallier (of Monpal) boven de bus, vogelaarstaal voor onzekere Grauwe (Montagu) of Steppekiekendief (Pallid). We zien Zwarte Wouwen met daartussen Steppebuizerd (veel), Steppekiek, Balkansperwer en er wordt ook Aasgier geroepen. Omdat er ook een kans is op Turkse Boomklever nemen we maar meteen koffiepauze. Geen Turkse Boomklever, maar wel Schreeuwa-

Balkansperwer

rend, Wespddieven en een boze Georgiër, vermoedelijk een jager. Hij leek uit z'n hum. In de bosjes de eerste Koolmees. Onderweg een vliegende Raaf, de partner zit in de wei. Ook zittend in een wei een man Steppekiekendief, prachtig in beeld. Op de hoogvlakte staan hutjes van Azeri's (Azerbeidzjan). Zij wonen hier en zijn een soort nomadische pachters. Het zijn rechthoekige hutjes, afgedekt met blauw plastic. We houden een lunchstop op de hoogvlakte en hebben nog een heel eind te gaan. Terwijl Niko en Giorgi de lunch bereiden hebben wij alle tijd om achter de telescopen te kruipen. Veel van wat we al gezien hebben vliegt op een presenteerblaadje voor en boven ons langs, nu ook Vale Gier. En Pimpelmees laat zich horen. Weer onderweg zien we een Grauwe Klauwier, met veel moeite gedetermineerd. Terwijl we stil staan jaagt een Schreeuwarend een Slangenarend van z'n uitkijkpost in 't veld. De zon breekt een beetje door. Stop bij Tsalka-meer: een jonge Koekoek op een draad (witte vlek in nek), Zwarte Roodstaart op een schuurtje, Kneutjes, twee jonge Roodmussen, Grauwe Vliegenvanger, Kleine Vliegenvanger, Vink en Groene Fitis. Er zwemmen o.a. zes Geoorde Futen op het water. Verderop op het meer zijn Dwergmeeuwen. Weer op weg, langs de uitloper van het meer zien we mooie groene vruchtbare gronden, een oase voor de vele Buizerden, diverse Kiekendieven op palen en op hoopjes in het gras. Wij zijn geluksvogels. Onderweg treffen we een Boomvalk. Tijdens onze klim over de pas vliegt een troep lijsterachtigen over, ze zien er groot uit. Helaas is er geen plek om stil te staan. Grote Lijster? Op de pas zien we een Tapuit. Bij het Paravanimeer voor 't eerst Russische Kauwen, met witte nekvlek. Aan de andere kant van de weg zien we Isabeltapuit, Kortteenleeuwerik en een Paapje. Verderop Russische Kauwen met Bonte Kraaien en één Roek. We stoppen bij de prachtig groene delta/inlaat van het Saghamo-meer, in de zon die al behoorlijk laag staat, het is al 18 uur! Er is een forenlenkwekerij. Gezien: Pijlstaarten, Slobeenden, Witwangsterns, Bosruiters, Watersnip,

Steppekiekendief

Kemphaan, Puttertjes en Witte Kwik. In Ninotsminda ooievaarsnesten op de elektriciteitspalen, eentje met Ooievaar. Verderop koeien op de weg, over de hele breedte, we raken er al aan gewend dat ze hier gewoon vrij rondlopen. De doorgaande weg naar ons hotel is weliswaar geplaveid, maar het ene gat volgt na het andere. Wij rijden max 50, gemiddeld 35 km/u. En dat terwijl de Chinezen er een giga overslagbedrijf bouwen om het Chinese spoor aan te sluiten op het Georgische om de zijderoute nieuw leven in te blazen. Het is bijna 19 uur als we Akhalkalaki binnen rijden. Ons hotel blijkt een stijlvol oud hotel te zijn, een beetje koloniaal. We eten echter buiten de deur in een sprookjesachtig restaurant, aangekleed als kasteel. Het eten is weer rijkelijk, de wijn huisgemaakt.

Er wordt natuurlijk volop getoast, een Georgisch gebruik, later worden we allemaal wel eens de "toastmaster". Na het dagelijkse lijsten gauw naar bed. Het was een lange dag, een heel mooie met waanzinnig veel vogels.

Dag 4 – vrijdag 13 september KJvB

Het hotel in Akhalkalaki serveert het ontbijt pas vanaf 8.30 uur, dus gelegenheid om voor het ontbijt de buurt te verkennen. Samen met Jos maakt een aantal van ons vanaf 7.00 uur een (zoek)wandeling door het tegenover het hotel gelegen stadsparkje, waar de Syrische Bonte Specht wordt gehoord. We kruisen het riviertje de Kirkbulaki en vanaf het hangbruggetje wordt de eerste nieuwe soort van deze dag gezien, een (Kaukasische) Waterspreeuw, met om de hoek een Zwarte Mees. Na het ontbijt gaan we gelijk op pad om de meren/reservoirs in deze hoek van het land te verkennen. De eerste stop is echter voor een vos, die 's avonds op de sublijs 'zoog-

dieren' wordt bijgeschreven. Wat mij zoal opvalt is het zeer slechte wegdek (er wordt -soms- aan gewerkt), de vele bedrijfsgebouwen en fabrieken welke jaren geleden zijn opgeleverd maar leeg staan, en de vele zo plots verlaten woonhuizen van -na de onafhankelijkheid in 1991- vertrokken Russen. We stoppen bij meertjes in de buurt van de Turkse grens. We ontdekken Waterral en Fitis en horen de Cetti's Zanger en een (Kaukasische) Winterkoning. Uitkijkend op de grenspost met Turkije zien we in dit meer Roze Pelikanen. Vogels kijken is ook discussie kunnen voeren over wat we nu echt hebben gezien, een lichte voorkant en enigszins grijze kop duiden op een Kleine Torenvalk, maar ja, hij had toch zwarte nagels. Hij gaat 's-avonds op de lijst als (gewone) Torenvalk. Het is vandaag trouwens prachtig weer, strakblauwe luchten. De lunchbreak is op een heuveltop, we kijken over een gebied waar in het voorjaar Kraanvogels verblijven en treffen helaas geen achterblijvers. In de lucht zien we, heel mooi, een grote vlucht Roze Pelikanen. Na een tocht door prachtig heuvellandschap, met een langs de weg zittende Roodborsttapuit, komen we uit bij Lake Madatapa aan de grens met Armenië. We spotten een Kleine Klapekster, die later vogel van de dag wordt. Ook Groenpootruiter, Kievit (een bijzonderheid in deze tijd van het jaar) Graspieper, Grauwe Gans, Casarca, Kuifeend, Roodhalsfuut en een gehoorde Duinpieper gaan voor het eerst op de lijst. Er staat inmiddels een flinke -koude- bries aan het meer, helaas sneuvelt door deze wind één van de scopen. We zijn inmiddels flink van huis afgedwaald, dus om 18.00 uur volgt het signaal van Jos, vertrekken! en gaan we terug richting ons hotel. Het motto is "niet kijken maar rijden". Na drie minuten volgt echter de kreet: Zwarte Wouw op een net geploegde akker, niet één maar tien, ze zoeken een slaapplek. Toch even kijken; er komen nog meer exemplaren aanvliegen en het eindigt met meer dan 400 Zwarte Wouwen op de akker, in de elektriciteitsmast, in de struiken en dit alles vlak voor de bus, geen verrekijker voor nodig. Prachtig! We raken al gewend aan de overvolle tafel in het restaurant. De toast-masters doen hun best, we delen onze sterke verhalen. Ik krijg nu eindelijk ook door wat bedoeld wordt met een MonPal.

Dag 5 – zaterdag 14 september MV

In de vroege morgen wordt er direct gevogeld in de rivierkloof, er worden Rotsklever en een Europese Kanarie aangetroffen. Na het ontbijt begint de zonovergoten busreis naar het bergdorp Vardzia, waar - zo is beloofd - een idyllisch hotelletje aan de rivier op ons wacht... Direct buiten de stad, langs de Paravari-rivierkloof, kan de hele groep kennis maken met Rotsklevers, Rotszwaluwen en een goed meewerkende Blauwe Rotslijster. Ook de schichtige Waterspreeuw wordt nu door iedereen gezien. Vervolgens trekt het ene na het andere adembenemende vergezicht voorbij, terwijl Niko's bus steeds bergachtiger terrein bedwingt. Hier en daar decoreren Schreeuwarenden, Steppebuizerden en Zwarte Wouwen de blauwe hemel, badend in helder licht. Tijdens de koffiestop kunnen we daar een Steenarend aan toevoegen en worden Kleine en Grauwe Vliegenvangers gezien. Bij het fotogenieke fort Khertvisi wordt nog even gestopt. Vlak voor het gehucht Tmogvi zoeken we tevergeefs een rietkraag af naar Woudaapjes. In plaats daarvan vinden we jonge Cetti's Zangers, een waterslang

en een tragische tamme Schreeuwarend met een touw om zijn poot. Iets verderop levert de lunch, met uitzicht op het spectaculaire grottendorp van Vardzia, onder meer Alpengierzwaluwen, een Vale Gier en een Groene Specht op. Een Bidsprinkhaan zorgt voor extra amusement. Het kan niet op! Alhoewel... Het hotelletje aan de wild stromende Mtkvari blijkt de voorkeur te hebben gegeven aan een grotere (lees lucratievere) groep reizigers. Weg rivieridylle: er moet halsoverkop een hotel in het dichtstbijzijnde stadje gezocht worden. We kiezen echter unaniem voor nog twee uurtjes extra blijven vogelen boven een eventuele excursie naar het grottendorp. In een nabijgelegen canyon treffen we een vogelwalhalla aan. Zo blijkt er - naast bijvoorbeeld Roodborsttapuiten en een Oostelijke Blonde Tapuit - een gezin Aziatische Steenpatrijzen met wel twaalf jongen te resideren. We zien de Grijsze Gors, een Steenarend zeilt in de verte en een Grasmus wil ook graag op onze lijst. Het kan niet op! Na een overvloedige en door de toastmaster van diepgang voorziene maaltijd wordt het tijd om het bed op te zoeken.

Dag 6 – zondag 15 september ED

We staan vroeg op in hotel My House in Achaltsiche, want we moeten veel rijden vandaag: naar Batumi aan de kust van de Zwarte Zee. We rijden eerst naar onze ontbijtlocatie, waar echter nog niet op ons gerekend is. Daarom doden we de tijd met wat rondslen teren in de buurt, wat nog twee nieuwe reissoorten oplevert, namelijk Tuinfluter en Roodborst. Na een goed ontbijt rijden we naar Bordjomi, een streekcentrum, waar we boodschappen inslaan. Terwijl de meesten van ons zich bezighouden met het bekijken van Witte Kwikken en Bergtjiftjaffen, wordt er nota bene door twee deelnemers een otter gezien. Helaas is de otter slechts een halve minuut te volgen, zwemmend in het riviertje dwars door het centrum van het stadje. Voor de anderen is het behoorlijk slikken om zo'n bijzonder dier te moeten missen.

Onderweg zien we in een thermiekbél zo'n 300 Zwarte Wouwen, gevolgd door een groep van 30 Bruine Kiekendieven. Wederom zien we leuke "MonPal's", kiekendieven waarvan je uit moet zoeken of het om Steppekiekendieven gaat (Pallids) of Grauwe (Montagu's).

Aan het eind van de dag is er nog zo'n drie kwartier over om te vogelen langs een strand-lagune (Zwarte Zee) onder Poti. Dit levert dertien Zwarte Ibissen op, evenals onder andere Reuzenster en Kanoet. Enkelen hebben het geluk een paar Zwarte-Zee Tuimelaars uit zee te zien opspringen. Helaas voor de anderen, maar gelukkig zien we enkele dagen later bij Batumi zelf alsnog de Tuimelaars.

We arriveren aan het eind van de dag in een goed hotel, prachtig gelegen op een heuvel met mooi uitzicht over de baai van Batumi. We zijn super benieuwd naar de volgende dag, naar onze eerste ervaring op de beroemde Batumi telpost en dromen alvast over grote groepen arenden die rakelings over ons hoofd vliegen.

Dag 7 – maandag 16 september FvG

Het wordt de eerste volle dag in het gebied bij Batumi. De verwachtingen zijn hoog gespannen. Met ruim 1 miljoen passanten is Batumi de beste plek van Europa om

roofvogels te zien langstrekken. Na het ontbijt (om 7.30 uur met pap) vertrek met de bus naar telpost 1 bij Sakhalvasho waar we rond de klok van negen aankomen. Het laatste stuk gaat via een trap van 200 treden steil een heuvel op. Hier zijn twee vrij nieuwe platforms, verbonden met een trap, van waaraf de vogels gespot kunnen worden. We zijn niet de enigen. Een 70-tal vogelaars vergaapt zich aan de langsvliegende roofvogels, vaak ver weg, soms dichterbij. We vermaken ons zeven uur op de telpost, tot vier uur 's middags. Met een vrijwel geheel bewolkte hemel, weinig wind en een temperatuur van 20plus graden is het aangenaam telweer en blijft het droog, ondanks de veel slechtere voorspellingen van de afgelopen dagen. We houden de waargenomen vogels per uur bij. Vooral Zwarte Wouwen schitteren door hun massale aanwezigheid. Een continue stroom wouwen beweegt onder de telpost langs de kust in zuidelijke richting. Ook meer in het binnenland voor de heuvel 'Big Mama', die vandaag vaak deels in wolken is gehuld, vliegen groepen voorbij. We zien minimaal 10.000 exemplaren langskomen. Zelf meegebrachte koffie, koek en lunch smaken prima tussen de bedrijven door. Leuk is dat op een groot bord op het onderste platform genoteerd staat wat de afgelopen dagen langs deze telpost is gevlogen. Hier tellen ook de professionele tellers van Batumi Raptor Count, in nauw overleg met de tellers op een meer in het binnenland gelegen heuvel bij Shuamta, telpost 2. 's Middags komt een Georgische tv-ploeg een rapportage maken over de aanwezige vogelaars en hun passie. Na afloop van het spektakel op de telpost zijn we nog niet verzadigd. De laatste vogelstop is daarom een strand bij Batumi waar we een half uurtje over zee kijken. Om zeven uur staat het diner op tafel. Er valt weer genoeg te toosten. De Zwarte Wouw wordt verkozen tot soort van de dag, hoe kan het ook anders met die aantallen! Even voor half tien roept een Bosuil.

Kleine Klapekster

Dag 8 – dinsdag 17 september EP

Vandaag is het Prinsjesdag en het is bewolkt. Na het ontbijt staan we om acht uur op de bus te wachten. Er trekken eindeloze stromen Boerenzwaluwen en ook groepen vrolijk roepende Bijeneters over het terras van het hotel en enkele Zwarte Wouwen. Vanochtend beproeven we ons geluk langs het strand en de boulevard van Batumi, waar allerlei verrassende trekvogels kunnen opdoemen, afhankelijk van de weersomstandigheden. Op een veldje met rondrennende honden zitten onder meer Tapuiten en Paapjes die deze ochtend naar beneden zijn gekomen en vannacht weer verder trekken. Op een ander veldje zien we een prachtige Hop. In de struiken en boompjes ontdekken we na veel turen Kleine Spotvogel en Groene Fitis, Gekraagde Roodstaart, Braamsluiper en een Tuinfluiter. Ook de Zwartkopjes laten zich goed zien, ook aan een langsvliegende Sperwer die een greep naar ze doet. Er zitten Grauwe Klauwieren die ik eerder op het strand zag, helaas geen mannetjes. Er vliegt een Kwartel op. In de verte komt vanuit zee een sperwerachtige bruine vogel vreemd fladderend naar de kust en ik zie twee witte vlekken op de staart: Nachtzwaluw! Op zee komen zeven Yelkouan Pijlstormvogels in de verte langs en we zien een prachtige groep van ongeveer tien Zwarte-Zee Tuimelaars vlakbij de kust die gedeeltelijk of helemaal boven water komen met hun grote rugvin. Iedereen is verrukt! Deze intelligente wezens kunnen wel 35 km hard zwemmen en tot 5m hoog springen... Ik las dat ze wel 250 kg wegen bij een lengte van 3 meter. Ze jagen langs de kust op vis, inktvis, garnalen en weekdieren met hun grote rijen tanden (tot wel 100 zoals we later zagen bij twee skeletten op het strand bij Poti in het noorden). Over een meertje fladdert plots een

Steppevorkstaartplevier

bleke Nachtzwaluw tegen een houten gebouwtje en vliegt de drukke verkeersweg over, maar zoeken in een boom levert ons niets op. Wel nog twee elkaar najagende IJsvogels. We rijden door naar het einde van de boulevard, weg van de muur van vreemde torens voorbij de landingsbaan waar de weg stopt, want er moet nog een brug komen. Hier loopt een riviertje, met IJsvogel, Geoorde Fuut en Bosruiter, dat uitkomt op een lagune en met links een grote vuilnisbelt met zowaar een kudde koeien. Deze trekt veel aasetende Zwarte Wouwen aan en een gigantische wolk van Geelpootmeeuwen. Erachter ligt een natuurgebied met een rivier waar een Visarend boven jaagt. Na een lunch in het hotel gaan we weer op pad, naar Poti in het noorden. Als we het grote zandstrand oprijden zien we vanuit de bus tot onze vreugde een zeldzame Terekrutter tussen andere steltlopers, waaronder Breedbek-, Drieteen-, Krombek- en Bonte Strandlopers maar ook Bontbekplevieren en een Oeverloper. Er vliegt weer een volwassen Visarend langs die in een boom gaat zitten. We trekken in één lijn verder het strand op met onze telescopen, waardoor we Gele-, Citroen- en Witte Kwikstaart zien en een vrouwtje Tapuit tussen al het aangespoelde vuil en takken. Een eigenaardig dichte formatie van 20 Dunbekmeeuwen vliegt bijna ongemerkt langs. Langs de oever ook weer een witte lijn van Dwergmeeuwen, Visdieven, Witvleugelsterns en Grote Sterns die steeds onrustig roepend opvliegen. Dan gaan we met de bus van Niko weer terug naar het hotel. Tijdens het diner sta ik op om als toastmaster enkele traditionele toasts uit te brengen, waaronder één heildronk op de teamspirit van onze groep vogelaars, die met groot enthousiasme en toewijding elkaar helpen bij het spotten van de bijzondere vogels en zo met veel genoegen deze reis tot een mooie belevenis maken onder leiding van onze goed geïnformeerde voorman Jos. Na het lijsten besluiten we dat de Terekrutter met zijn iets opgewipte snavel en gele pootjes de vogel van de dag is.

Dag 9 – woensdag 18 september MK

Naar telpost 2, Shuamta. Na een korte busrit maken we een fikse klim omhoog, met een trap aan het eind. Boven zijn er drie uitkijkpunten: het tel-platform, dat is nog een trapje hoger. Een plek met twee bankjes waar je uitkijkt over het dal tussen post 1 en post 2, en iets verderop het café met stoeltjes en tafeltjes en prachtig zicht op het andere dal. Er zijn ook twee overdekte eettafels waar je weer naar de andere kant kunt kijken en waar je heerlijk in de schaduw zit. Ondanks het warme zonnige weer is er niet zoveel trek. Er vliegt een gestage stroom van losse Zwarte Wouwen over de rand van de zee, een paar Steppebuizerds en een enkele kiek. Opvallend veel Sperwers, meest gewone, maar ook een groep van 18 Balkansperwers. Diverse arenden: Slangen-, Steppe- en Dwerg- komen af en toe langszeilen, mooi te onderscheiden met de scoop. Dan schuift er iets groots en wits in mijn scoop: een Aasgier! En nog één. Twee tegelijk in één scoop beeld. Prachtig! Rond één uur valt de trek bijna helemaal stil en houdt siësta tot ongeveer vier uur. Jos had ons omstreeks vijf uur een piek van Slangenarenden beloofd en jawel, al om half vijf komt er een prachtig exemplaar langs. Helaas blijft de verwachte stroom, die er achteraan zou komen, uit. Wel zien we nog een groepje van zeven Zwarte Ooievaars heel hoog overtrekken. 's Avonds eten we bij een Georgische familie thuis. Jos wordt als goede bekende begroet. Hij komt hier al

De Gierwaluw

vele jaren. Het is weer de gebruikelijke overdaad aan gerechten, die niet allemaal op de tafel passen. Deze keer ook nog met soep vooraf en koekjes en chocolaatjes toe.

Dag 10 – donderdag 19 september JB / MK

Een echt vroegtje vandaag. We verzamelen om 06.15 uur voor een bezoek aan de delta. Ontbijt en lunch gaan mee voor onderweg. De autorit naar de delta is zeker in het laatste deel niet zonder schok of stoot maar we raken eraan gewend. Als we uitstappen is het weer prima, met wat meer wind dan de voorgaande dag. Veel Gele Kwikken en een aantal kiekens laten zich goed bekijken. Erg jammer dat een jager met twee honden ervoor zorgt dat we in het moerasgebied minder vogels zien dan verwacht en gehoopt. Onder andere de Grijskoppurperkoet blijft vandaag onzichtbaar. Toch komen er twee nieuwe soorten voor de lijst bij: Grote Karekiet en Steltkluut.

Voor velen van ons is het hoogtepunt van de ochtend de Slechtvalk die te midden van een aantal verbaasde meeuwen een (rosse?) vleermuis slaat. Een uniek tafereel. Vanmiddag gaan we nog een keer naar telpost 2, Shuamta. Alle scoops, rugzakken en de lunch gaan weer in een bus. Onze bus stopt vlakbij het cafeetje van telpost 2.

Terekruiter

De anderen stappen in de minivan en worden iets onder de top van de berg afgezet, wat een luxe. Vandaar lopen ze in 15 minuten naar boven. Als iedereen er is staat de lunch al klaar op een tafel achter het café. Boven de bergen hangen veel wolken en daar komen heel veel vogels uit, o.a. Bastaardarenden, Keizerarend, Stepparend, Dwergarend, meer dan 200 Schreeuwarenden, leuke groepen Bijeneters en natuurlijk Zwarte Wouwen. Vanaf het terras vergapen we ons aan al die langstreckende vogels. Ze blijven maar komen, er komt geen einde aan. Om 17.30 uur is het tijd om terug te keren naar het hotel en 's avonds eten we voor de tweede keer bij het gastgezin. Heerlijke soep en andere gerechten, fris en wijn staan op de mooi gedekte en overvolle tafel en ook dit keer lukt het niet om alles op te eten. Morgen om 7.30 uur ontbijt en om 8.30 uur vertrek naar Tbilisi. De vogel van de dag is de Slechtvalk (met vleermuis!)

Dag 11 – vrijdag 20 september MK

Koffers pakken, ontbijt met de laatste bordjes pap, afscheid nemen van de familie en dan is het tijd om te vertrekken. Gelukkig eerst nog een lange vogelstop bij het strand iets ten zuiden van Poti. Niko rijdt ons een flink stuk het strand op zodat er tijd genoeg is om helemaal naar het eind te lopen, waar de rivier in de zee uitmondt. Een nieuwe soort: de Zilverplevier. Daarna op weg naar Tbilisi, een flinke reis. Twee uurtjes later is het echter al weer tijd voor de lunch en behendig zet Niko de bus op een mooi stukje langs de snelweg. De -dagelijks- door Niko en Giorgi verzorgde lunch bestaat uit gebakken brood, wentelteefjes, gebakken worstjes en natuurlijk kaas, komkommer, tomaat en nog meer, koffie en thee ontbreken niet. Om 18.30 uur komen we bij een laatste vogelstop. Boven een waterreservoir kunnen we nog wat Meerkoeten ontdekken en aan de andere kant van de weg loopt een Kuifleeuwrik. Voor de laatste keer wordt voor ons de tafel volgebouwd met allemaal heerlijke gerechten en drankjes. Chacha wordt (gelukkig) in kleine glaasjes geschonken maar het is wel de bedoeling die in een keer leeg te drinken! Een mooie afsluiting in Tbilisi van een fantastische reis in Georgië.

Dag 12 – zaterdag 21 september – MK

Om 9.00 uur vullen we de laatste kolom (vrijdag 20 september) van de vogellijst in. Vogel van de (vorige) dag is de Zilverplevier. Vogel van de week is een gedeelde eerste plaats voor de Terekrutter en de Aasgier. Op twee komt de Balkansperwer en op drie de Steenpatrijs. In totaal zijn 191 vogelsoorten gezien. De rest van de ochtend is vrij te besteden. Een paar gaan naar het centrum, anderen lopen een rondje in de buurt van het hotel of rusten nog wat uit op de hotelkamer. Daarna worden we naar het vliegveld gebracht en uitgezwaaid door Jos. Wat een geweldige reis met een geweldige groep vogelaars!